

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 2:
Forslag til lov om ændring af ejendomsværdi-skatteoven. (Begrænsningsregel for andre end pensionister m.fl. og indfasning af indkomst-regulering).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 5/10 99. Første behandling 7/10 99.
Betænkning 7/10 99).

14) Forhandling om redegørelse nr. R 2:
Kulturministerens redegørelse af 6. oktober 1999 om regeringens børnekulturpolitiske indsats.

(Redegørelsen anmeldt 6/10 99. Redegørelsen givet 6/10 99. Meddelelse om forhandling 6/10 99).

15) Første behandling af lovforslag nr. L 11:
Forslag til lov om ændring af lov om dyrlæge-gerning m.v. (Etablering af et register over forbruget af veterinære lægemidler).
Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsat 6/10 99).

16) Første behandling af lovforslag nr. L 12:
Forslag til lov om ændring af lov om foderstof-fer. (Indberetning om køb og salg af tilsæt-ningsstoffer, indgriben mod sundhedsfarlige foderstoffer m.m.).

Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsat 6/10 99).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

I skrivelse af 12. oktober 1999 har medlemmer af Folketinget Kirsten Jacobsen, Kim Behnke, Tom Behnke og Thorkild B. Frandsgaard med-delt mig, at de ikke længere repræsenterer Fremskridtspartiet i Folketinget, og at de indtil næste folketingsvalg vil forvalte deres mandat i Folketinget under gruppenavnet Frihed 2000.

Medlemmer af Folketinget Jette Gottlieb (EL) og Frank Aaen (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udbetaling af fulde dagpenge ved børnepasningsorlov på grund af manglende pasningstilbud.
(Beslutningsforslag nr. B 4).

Forslag til folketingsbeslutning om reform af lovgivningen om førtidspension.
(Beslutningsforslag nr. B 5).

Medlemmer af Folketinget Jette Gottlieb (EL) og Søren Kolstrup (EL) har meddelt mig, at de øn-sker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en miljølov for børn (sikkerhed og sundhed for børn i dag-institutioner m.v.).
(Beslutningsforslag nr. B 6).

Medlemmer af Folketinget Yvonne Herløv Andersen (CD), Sonja Albrink (CD), Peter Duetoft (CD) og Mimi Jakobsen (CD) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til finansministeren:

»Hvor langt agter regeringen at gå med omlæg-ning fra solidarisk skattefinansiering af samfun-dets velfærdsydelse til brugerbetaling, og hvad agter regeringen at foretage sig for at få skabt nogle overordnede retningslinjer og principper, så brugerbetaling ikke blot af befolkningen opfattes som en ekstra skat, der sniger sig ind i ubemærkedhed?«

(Forespørgsel nr. F 19).

Medlemmer af Folketinget Jann Sjørnsen (KRF), Knud Erik Hansen (SF) og Søren Søndergaard (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille føl-gende forespørgsel til indenrigsministeren:

»Hvilke forslag til opløbninger i udlændinge-lovgivningen og den administrative praksis på området finder ministeren, at sommerens debat om den stramme udlændinge- og flygtninge-politik kan give anledning til?«
(Forespørgsel nr. F 20).

Medlemmer af Folketinget Arne Melchior (CD), Sonja Albrink (CD), Peter Duetoft (CD) og Mimi Jakobsen (CD) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til indenrigsministe-ren og skatteministeren:

»Hvad kan ministrene oplyse om planer til forøgelse af turismen til Danmark, herunder om

fjernelse af ulige konkurrenceforhold til andre, nærliggende lande?»
(Forespørgsel nr. F 21).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folkets-medlem Kristian Jensen (V).

Formanden:

Hr. Kristian Jensen har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 41, stk. 3, litra c.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles den pågældende orlov som ansøgt fra og med den 12. oktober 1999, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Formanden:

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at første stedfortræder for Venstre i Ringkøbing Amtskreds, driftsøkonom Søren Gade, godkendes som midlertidigt medlem fra og med den 12. oktober 1999 i anledning af Kristian Jensens orlov.

Indstillingen sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 112 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål til ministrene.

A. Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget statsministeren.

Der er indtil dette øjeblik anmeldt to hovedspørgere til denne spørgetime. Er der flere, som ønsker at tilmelde sig som hovedspørgere? (Ophold). Det er ikke tilfældet.

Jeg skal gøre opmærksom på følgende: Statsministeren får ordet, hver gang et medlem har afsluttet et indlæg, og har første gang 2 minutter til rådighed og de følgende gange 1/2 minut. Medlemmernes taletid er 1 minut. Efter at spørgsmålet er stillet, kan hovedspørgerne få ordet op til tre gange, og medspørgere kan få ordet én gang.

Når en spørger ønsker ordet, bedes dette markeret ved håndsoprækning over for formanden, og af hensyn til teknikken bedes man senest samtidig trykke på den sorte knap »Ønsker ordet« på panelet på medlemmernes plads, bl.a. af hensyn til referatet. Man må ikke begynde at tale, før den røde ring på mikrofonen foran en lyser, for først da er mikrofonen tændt.

Så tror jeg, vi kan gå i gang med den første nye spørgetime. Jeg skal først give ordet til hr. Lars Løkke Rasmussen, og under spørgetimen, hvor der tales fra pladserne, må der være rimelig ro i salen.

Spm. nr. US 1

Lars Løkke Rasmussen (V):

»Kan vi ikke gøre det lidt bedre?« Det er jo et spørgsmål, statsministeren har stillet ved flere lejligheder, og i åbningstalen gjorde statsministeren sig nogle lidt bredere betragtninger om, hvem »vi« egentlig er, og jeg forstod, at »vi« er mange.

I samme tale omtalte statsministeren, hvad han vist selv kaldte regeringens bemærkelsesværdige resultater, som ikke var kommet af sig selv, men ifølge statsministeren var resultatet af, at regeringen havde sat sig nogle klare mål. Uden i øvrigt at forholde mig til hverken mål eller resultater vil jeg sige, at jeg er enig med statsministeren i, at man ikke når nogen resul-

tater, hvis ikke man sætter sig klare mål, og hvis ikke man måler på, om man når sine mål.

Derfor vil jeg nu spørge statsministeren, om statsministeren ikke er enig i, at skatteborgerne skal sikres fuldt indseende i resultaterne i den offentlige sektor med hensyn til kvaliteten af de offentlige ydelser. Hvordan skal man kunne gøre tingene lidt bedre, hvis der ikke allerede i dag er åbenhed om, hvordan vi løser opgaverne? Det er det principielle spørgsmål.

For at gøre det konkret vil jeg gerne henvise til den store læseundersøgelse, som Danmarks Pædagogiske Institut netop har offentliggjort – den såkaldte Danlæseundersøgelse – der viser, at der er meget stor forskel mellem de konkrete resultater, der opnås ude i primærkommunerne. Men vi må ikke se tallene, vi må end ikke få at vide, hvilke kommuner der har deltaget i denne undersøgelse, og spørgsmålet er derfor mere konkret: Mener statsministeren, at de konkrete opnåede resultater af skolernes undervisning skal hemmeligholdes for omverdenen?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg forstår godt, at hr. Løkke Rasmussen ikke kommer ind på regeringens resultater. Det ville være et stort stykke arbejde at sætte sig ind i, men skulle der være brug for bistand, hjælper vi gerne til, for det er jo iøjnefaldende resultater, også på børneområdet.

Til det konkrete spørgsmål må jeg sige, at selve ideen, som hr. Lars Løkke Rasmussen lancerer, altså at vi skulle begynde at give de enkelte skoler og skoleklasser point, synes jeg simpelt hen er en dårlig idé. Enhver, der er her til stede, ved jo godt, at børn, der starter i folkeskolen, har forskellige forudsætninger, og at børn, der deltager i folkeskolen, opnår forskellige resultater, simpelt hen afhængigt af, i hvor høj grad de er sammen med forældre, i hvor høj grad forældre læser sammen med dem, og i hvor høj grad de kommer fra en boglig baggrund eller fra en arbejderbaggrund. Derfor giver selve karaktergivning til den enkelte folkeskole og den enkelte klasse os ikke et fair indtryk af, hvordan den pågældende folkeskole fungerer.

Jeg synes, vi skal lade folkeskolen blomstre på folkeskolens præmisser med den lovgivning og de rammer, vi har, og jeg synes, at vi også her kan gøre det lidt bedre, hvis det vel at mærke ligesom på børneområdet omfatter alle, dvs. lærerne, forældrene, børnene og det lokale mil-

jø. Men hvis man forestiller sig, at man kan få meget ud af at give konkrete karakterer til den enkelte klasse, ville det forudsætte, at vi kendte hver enkelt elevs sociale og menneskelige baggrund, kendte forældrene og vidste, hvad der var deres vilkår.

Man kan udmærket have to klasser i to forskellige dele af byen, hvor præstationerne er vidt forskellige, og det behøver slet ikke komme an på, at det er vidt forskellige lærere, hvor den ene ikke er dygtig nok i forhold til den anden. Der er så mange forhold, der spiller ind her, at jeg vil sætte meget store spørgsmålstejn ved selve målemetoden, og det tror jeg simpelt hen er baggrunden for, at man har den diskussion, man har nu, om der overhovedet er nogen måleinstrumenter, man kan bruge til noget som helst, frem for om befolkningen forholdes noget eller ej. Jeg tror slet ikke, det er det, der er i centrum.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Hvis jeg må starte med at korrigere statsministeren, vil jeg sige, at jeg jo ikke har gjort mig til talsmand for at give skolerne karakterer. Det her handler helt konkret om, at der er lavet en undersøgelse, der viser, at i de dårlige kommuner er det kun én ud af fire elever, der er i stand til at læse sikkert i 1. klasse, men i de gode kommuner er det fire ud af fem, og undersøgelsen konkluderer i øvrigt, at der ikke er nogen sammenhæng mellem ressourceforbrug eller antal tosprogede elever eller andet, som man kunne tro var den sandsynlige forklaring.

Spørgsmålet er derfor: Når der foreligger en sådan undersøgelse, hvorfor skal befolkningen så ikke have indseende i den? Jeg er med på, at skolerne har forskellige forudsætninger, og det tror jeg også danske restaurationsejere har. Ikke desto mindre er det jo sådan, at hvis man går ind på Københavns Kommunes hjemmeside, kan man se, at Al Capones Pizzabod på Tomsgårdsvej sidste år havde besøg af Levnedsmiddelkontrollen og dumpede på fire ud af otte målepunkter. Det kan der være mange forklaringer på, men jeg vil personlig hellere løbe risikoen for at spise en pizza, der er slynget af et par uvaskede hænder, end jeg vil forholdes oplysninger om, hvordan det står til med de konkrete læsefærdigheder i min egen drengs skole, så jeg kan bruge det som et afsæt til en dialog med skolen.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg tror, der er grænser for, hvor meget vi kan udlede af selve den målemetode. Men når det er sagt, synes jeg, det naturlige er, at kommunerne drøfter, hvordan de kan sammenligne de bedste erfaringer, hvordan de kan drage nytte af de bedste erfaringer med skolevirksomheden her i landet, og her ser jeg ingen problemer i, at kommunerne samarbejder.

Vi kan jo alle blive bedre til vores job, uanset om det nu er som amtsborgmester eller det er andre job, så fornuftige sammenligninger og fornuftig udveksling af erfaringer, så vores folkeskole kan blive bedre år for år og de gode erfaringer kan brede sig til hele landet, synes jeg er helt fint. Jeg har bare sagt, at jeg tror, man skal være forsigtig med at give hver enkelt klasse et bestemt antal karakterpoint, fordi man glemmer at tage hensyn til de enkelte elevers særlige baggrund og særlige forudsætninger.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg har forstået, hvad statsministeren klart har sagt og svaret på, men det er desværre ikke det spørgsmål, jeg har stillet. Jeg har spurgt helt konkret, om statsministeren synes, det vil være en god idé at give offentligheden indseende i den Danlæsundersøgelse, der er lavet, give offentligheden indseende i, hvad det er for 75 kommuner, der er undersøgt, og hvad resultatet er i de konkrete kommuner.

Jeg forstår, at statsministeren synes, det er en god idé, at erfaringer udveksles; men jeg må så konstatere, at erfaringerne altså skal forbeholdes de få. Det minder mig om noget forhistorisk, hvor der også var nogle, der på massernes vegne gjorde sig tanker om, hvilke oplysninger befolkningen kunne tåle at få indseende i.

Man kan altså konstatere, at statsministeren er uenig med det socialdemokratiske folketingsmedlem hr. Frode Sørensen, der til Berlingske Tidende den 30. september sagde om denne sag, at fuld åbenhed tjener alle parter bedst. Det er statsministeren altså ikke enig i, kan jeg forstå.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jag tror ikke, Lars Løkke kan slutte så direkte. Jeg synes, de rette parter skal tage stilling til det spørgsmål, Lars Løkke ...

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen!

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Lars Løkke Rasmussen ... og de rette er kommunerne og de, der nu har ansvaret for den undersøgelse.

Det er ikke noget, jeg vil gøre til et stort politisk issue, men jeg vil sige konkret, som jeg sagde før, at jeg synes, det er en dårlig idé, at vi tilrettelægger samarbejdet på folkeskoleområdet for at forbedre forholdene i vore folkeskoler på grundlag af et system, hvor hver enkelt folkeskoleklasse skal have karakterer.

Jeg tror, vi kommer til at gå galt i byen, og jeg tror, at vi opnår det modsatte af, hvad vi gerne vil. Lad det bero på et godt, positivt samarbejde, hvor vi udveksler de positive erfaringer fra de bedste skoler i vort land.

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen for det sidste korte indlæg.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg kan forstå, at statsministeren nu siger, at det er de rette parter, der skal beslutte, om denne undersøgelse skal offentliggøres. Jeg tror, at sagens rette parter vil være interesserede i at høre statsministerens anbefaling.

Statsministeren er jo leder af en regering, som hersker i et land, der mig bekendt er det eneste land i verden – det eneste land i verden – hvor der er et decideret forbud mod f.eks. at offentliggøre karakterergennemsnit på gymnasieniveau. Det er der jo trods alt et slags signal i, et signal om manglende åbenhed, et signal om, at befolkningen næppe tåler at få sikker og nøgtern saglig information om, hvordan det står til med den offentlige service. Og derfor vil jeg bare netop afslutningsvis spørge statsministeren: Hvad er statsministerens anbefaling til sagens rette parter?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har givet udtryk for, hvad jeg mener om den sag, og jeg finder, at den rigtige måde at håndtere den på er, at det er dem, der har det direkte ansvar for den pågældende undersøgelse, og dem, der i givet fald skal bruge undersøgelsen, der må tage stilling til det spørgsmål, hr. Lars Løkke her er inde på.

Med hensyn til spørgsmålet om karakterergennemsnit synes jeg, at svaret må være det samme. Man skal huske, at det, det her drejer sig om, sådan set ikke er en politisk-taktisk øvelse, hvor vi skal diskutere lukkethed eller ej. Det er

noget helt andet. Det drejer sig om mennesker. Det drejer sig om børn, det drejer sig om vores folkeskole, og det drejer sig om at tilrettelægge nogle rammer, som gør, at de børn kan komme bedre af sted i tilværelsen end før. Og det drejer sig dermed om at tilrettelægge en fornuftig udveksling af positive erfaringer, så børnene kan udvikle deres talenter.

Det drejer sig også om noget andet, vil jeg sige til hr. Lars Løkke Rasmussen. Det drejer sig også om at sætte streg under vi. Kan *vi* ikke gøre det lidt bedre? Jo, når vi ikke alene er regeringen, Folketinget, men *vi* også er forældrene, skolelærerne, kommunen, så kan vi gøre det lidt bedre.

Formanden:

Jeg har noteret fru Ester Larsen og fru Ulla Tørnæs som medspørgere. Fru Ester Larsen.

Ester Larsen (V):

Når nu statsministeren synes, det er en god idé, at kommunerne sammenligner deres resultater og går ind og prøver på at sammenligne metoder, er statsministeren så også indstillet på at opfordre sin undervisningsminister til at gå ind i det arbejde? Det er jo meget vigtigt, når man skal prøve på at måle og udvikle kvalitet, at man har de samme registreringer, de samme metoder.

Jeg vil gerne drage en parallel til sundhedsområdet, hvor sundhedsministeren er meget ivrig efter at være med i det arbejde, amterne er i gang med at udvikle for at sikre fælles kvalitet, og jeg synes, det er udmærket, at sådan en kvalitetsregistrering og -udvikling finder sted i et samarbejde mellem sundhedsministeren og amterne som driftsherre.

Er statsministeren indstillet på at opfordre, som sagt, sin undervisningsminister til at gå ind i det her arbejde og være med til at sikre ensartetheden på landsniveau?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har en lille smule svært ved at få fat på alle nuancerne i fru Ester Larsens spørgsmål. Jeg tror, det mest er noget teknisk i højtalerforløbet, men jeg forstod, at spørgsmålet gik ud på, om jeg ville opfordre undervisningsministeren til at gå ind og offentliggøre eller samarbejde om udveksling af erfaringer – det fik jeg ikke helt klart – om karaktergivning i gymnasierne.

Formanden:

Undskyld, hr. statsminister. Vi tager det én gang til. Det er et nyt højtaleranlæg, og der kan være lidt problemer. Det vil vi ikke lade debatten bero på.

Fru Ester Larsen, én gang til og så lidt højere.

Ester Larsen (V):

Spørgsmålet går ud på, om statsministeren vil opfordre undervisningsministeren til sammen med kommunerne at indgå i et udviklingsarbejde, så vi får registreret resultaterne af undervisningen på den samme måde landet over, så vi får udviklet de bedste redskaber til at udvælge undervisningsmetoder og til at registrere resultaterne.

Og jeg drog en sammenligning med sundhedsområdet, hvor sundsministeren har været meget ivrig efter at komme med i amternes arbejde om at udvikle fælles kvalitetsmåleinstrumenter og selvfølgelig med det sigte, at man skal fremme åbenhed og viden om, hvad der foregår i offentlige institutioner.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil sige til fru Ester Larsen, at jeg tror vi skal passe på ikke at blive for centralistiske. Jeg tror virkelig, vi skal lægge den opfattelse lidt fra os, at vi kan sidde herinde i København og styre samtlige landets gymnasier og fremlægge og dokumentere et bestemt kvalitetsniveau.

Jeg synes derfor, at jeg i dag vil opfordre fru Ester Larsen til at tage en drøftelse med undervisningsministeren, invitere til en drøftelse både i Undervisningsudvalget og gerne her i salen for at få den rigtige tilgang. Jeg siger bare, at en centralistisk tilgang, hvor vi entydigt skal definere, hvad der er godt og skidt, tror jeg ikke er den rigtige tilgang til undervisningsområdet.

Når det gælder udviklingsarbejdet i øvrigt inden for Undervisningsministeriets område, har vi jo en lang række meget positive projekter i gang, både når det gælder voksenefterskoleområdet, og når det gælder gymnasieområdet og det videregående uddannelsesområde, som fru Ester Larsen refererede til.

Ulla Tørnæs (V):

Da nu statsministeren ikke vil svare på hr. Lars Løkke Rasmussens meget konkrete spørgsmål, kunne jeg godt tænke mig at spørge lidt til principperne i den her sag. Jeg vil derfor spørge statsministeren, om statsministeren finder det i overensstemmelse med åbenhed i forvaltning-

gen, at vi altså ikke må offentliggøre denne her undersøgelse?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Ja, helt sikkert, fuldt og helt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 2

Mogens Andreasen (DF):

Statsministeren udtalte i sin åbningstale til Folketinget, at erhvervslivet er højstatusområde for regeringen. Jeg skal derfor stille statsministeren følgende spørgsmål:

Påtænker regeringen at fremsætte forslag i indeværende samling om nedsættelse af selskabsskatten, nedsættelse af miljøafgifterne og lettelse af de administrative opgaver, der er pålagt danske virksomheder?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det, jeg hørte, var et spørgsmål om, hvorvidt regeringen vil fremsætte forslag om at nedsætte selskabsskatten og nedsætte indkomstskatten og miljøafgifterne.

Mig bekendt har regeringen ingen planer om at nedsætte miljøafgifterne. Hvad angår selskabsskatten, er det jo et spørgsmål om kroner og øre og et spørgsmål om prioritering. Vi har jo ved de seneste finanslovforhandlinger gjort en del på det område her, og derfor – rent ud af posen – kommer vi ud i nogle afgørende valg med hensyn til, hvordan vi skal bruge pengene klogest, og jeg tror derfor, at svaret hælder til at blive et nej.

Men nu går vi i gang med de forhandlinger, som handler om, hvordan vi kan bruge samfundets økonomi til størst mulig gavn ikke alene for erhvervslivet, men også for de mennesker, der som f.eks. vore ældre har behov for en stadig bedre omsorg.

Mogens Andreasen (DF):

Så skal jeg spørge statsministeren: Er regeringen da ikke interesseret i, at virksomhederne får forbedret konkurrenceevnen, får oprettet nye arbejdspladser, at vi får de ledige ud i ordinære job, eller vil regeringen fortsætte den linje, man har, med at køre alle de ledige på kurser i arbejdsformidlingerne?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hvis jeg skulle pege på én stor succes på arbejdsmarkedet i de foregående 6 år, vil jeg nævne rettigheder og pligter for de mennesker, der i alt for lang tid har været borte fra arbejdsmarkedet, takket være, at vi har taget fat på den måde, vi har taget fat på, og har sagt til hver eneste langtidsledig i det her land: Du duer, vi har et job, du skal i arbejde, du skal have en uddannelse.

Det er rettigheder og pligter, og det er lykkedes. Aldrig før og ikke i noget andet land i Europa har så mange langtidsledige fået arbejde som i Danmark i gode, sunde, ordinære job, takket være, at man har kunnet vænne sig til at få arbejde i kraft af aktivering på fornuftige felter.

Nu skal vi så have fat i den næste gruppe af arbejdsløse mennesker i det her land, dem, som har været væk fra arbejdsmarkedet i endnu længere tid, med nedsat erhvervsevne. De mennesker kræver en særlig indsats.

Derfor er det, jeg har sagt i åbningstalen og under åbningsdebatten: Jamen lad os prøve at se på, hvordan vi kan tage større hensyn til den enkelte forudsætninger uden at svigte grundlaget for den enkelte, nemlig rettigheder og pligter: Vi kommer med et tilbud for at hjælpe dig i gang. Nogle skal måske have en lille ekstra uddannelse. Den enlige, unge mor kan måske ved en ekstra uddannelse blive hjemmehjælper, og andre skal have en anden tilgang. Men rettigheder og pligter er grundlaget.

Mogens Andreasen (DF):

Jamen det er stadig væk min opfattelse, at man nu kører en række kurser, som ikke er målrettet mod arbejdsmarkedet, og det er derfor, jeg spørger på den måde, jeg gør.

Men vi har en gruppe fra 55 til 58 år, som ikke kan komme ud på arbejdsmarkedet, og så vil jeg godt spørge statsministeren: Kunne regeringen finde på at fremsætte et forslag, der giver dispensation, således at disse mennesker går ned på f.eks. 25 timer og så får mulighed for at få en frigørelsesattest op til de 37 timer?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nej, det tror jeg ikke man kan forestille sig. Men jeg tror, man kan se for sig, at vi må gøre en særlig indsats også for den gruppe, hr. Mogens Andreasen nævner her i dag. Derfor tror jeg også, at der bliver et stort arbejde, der skal gøres i de private virksomheder, men også i kommu-

nerne, for at se, om vi kan skaffe nogle flere job, hvor netop den udmærkede og gode, erfarne gruppe af mennesker kan gøre en indsats.

Men det kræver nok, at vi er mere fleksible, når det gælder måden at tilrettelægge arbejdet på, og at vi finder nogle jobmuligheder, som den enkelte også i den aldersgruppe kan overkomme.

Lige ud af posen her: Vi har ikke svarene på, hvordan det skal gøres i alle detaljer endnu, men vi har taget fat på en god dialog med kommunerne. Jeg nævnte Horsens som erfaring i min åbningstale, og jeg ser for mig i dette efterår, at vi også med Folketingets partier får en god dialog for at nå frem til: Hvad kan vi gøre i staten, i kommunerne og ikke mindst i de private virksomheder for at få tingene til at betyde, at flere i den aldersgruppe kan få arbejde?

Jeg har også noteret mig de ønsker, som SF og Centrum-Demokraterne har fremlagt. Jeg synes, det er interessante tanker. Jeg lagde meget mærke til, at fru Mimi Jakobsen i dialogen i sidste uge sagde – eller nikkede – til mit spørgsmål, om vi kan gå til sagen i de kommende forhandlinger på en måde, hvor det ikke er alt eller intet, men hvor det er målsætningen, der er afgørende, og så finder vi nok også ud af nogle formler for at få løst det her problem.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Jo, vil jeg sige til statsministeren, der ligger jo altså nogle intentioner hos regeringen om de 55-58-årige, men vi må stadig væk konstatere, at man ude i arbejdsformidlingerne simpelt hen putter dem på en række kurser, som ikke er målrettet mod noget som helst, og derfor vil jeg godt spørge statsministeren: Er regeringen indstillet på at stramme op omkring arbejdsformidlingerne, så de ledige gennemgår kurser, som virkelig er målrettet mod arbejdsmarkedet?

Og kunne man ikke tænke sig, at der ville være en mulighed for, at man simpelt hen mellem regeringen og arbejdsmarkedet kunne lave aftaler om, at man kunne få dem ud på virksomhederne til aktiv oplæring, i stedet for at man putter dem igennem alle de her mange kurser?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nu må vi heller ikke tegne et mørkere billede, vil jeg sige til hr. Mogens Andreasen, end virkeligheden kan holde til.

Jeg nævnte i sidste uge også, at når vi tager de mennesker – altså de 55-årige og derover – der er blevet henvist til et job fra arbejdsformidlingen, er der faktisk en større procentvis andel af de mennesker, der får job, end hvis vi f.eks. tager yngre mennesker, under 50-årige, 45-årige, 40-årige.

Så vi er i den situation, at arbejdsformidlingen faktisk gør en ekstra indsats for at sikre, at de over 55-årige får job; og det viser sig, at det får de for en større dels vedkommende end dem, der er 45 år eller 40 år.

Men det anfægter ikke, at det, CD og SF har peget på, skal vi selvfølgelig drøfte, for vi kan også her gøre tingene lidt bedre. Og jeg vil være den sidste til at forsvare et kursus, som ikke har rimelig mening med henblik på at bringe de ældre – ikke de ældre, for man er jo ikke gammel, når man er 55 år, men bringe de over 55-årige i arbejde på en fornuftig måde.

Vi skal se på det her, og det vil vi også gøre i det her efterår.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr.

F 1:

Forespørgsel til statsministeren og justitsministeren [om den stigende indvandrevold og bandekriminalitet].

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 6/10 99).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.